

Et Mindretal, Ingeniør *Schøller*, maa, idet det iøvrigt henviser til den foran omhandlede som Bilag 4 vedhæftede Skrivelse af 8. Januar d. A. og til sine Bemærkninger til de enkelte Punkter i denne hævde som sin Anskuelse, at det Spørgsmaal, som det blev overdraget Udvalget at undersøge: om der maatte være Mulighed for at fremskaffe Beparelser i den lovpligtige Ulykkesforsikrings Administration, ikke med Rimelighed kan løses ved Forslag om Oprettelse af en Forsikringsanstalt eller af enkelte Forsikringsforbund.

Arbejderne, som i den lovpligtige Ulykkesforsikring er den nydende Part, har ingen Interesse i en Monopolisering af Ulykkesforsikringen, eftersom deres Tarv i Forvejen helt og fuldt varetages af en upartisk Statsinstitution: Arbejderforsikrings-Raadet. Tværtimod maa det antages, at tilskadekomne Arbejdere i saa Tilfælde vil blive noget ugunstigere stillet end nu, fordi en Statsanstalt, som maa holde sig indenfor Lovens Rammer og tage særligt Hensyn til forudgaaende Afgørelser og meget andet, ikke vil kunne virke med saa stor Smidighed og Kulance som de enkelte Ulykkesforsikringsselskaber og da navnlig de gensidige Selskaber.

Heller ikke for Arbejdsgiverne, der er den betalende Part, vilde en Monopolisering af Ulykkesforsikringen være ønskelig. Som det fremgaar af de af Flertallet Sp. 4369—72 og Sp. 4387 gjorte Bemærkninger, er der ikke nogen Grund til at tro, at en Statsforsikring vil blive billigere administreret end i hvert Fald de gensidige Lovforsikringsselskaber, som i Form af Bonus tilbagebetaler Overskudet til de forsikrede og kun anvender de til Administration m. v. strengt nødvendige Beløb. Den Tro, at man ved et System af en eller flere Monopolanstalter kan spare betydelige Akkvisitionsomkostninger, er da ogsaa ganske urigtig. Som det fremgaar af Udtalelser saavel fra den hollandske som den schweiziske Statsforsikringsanstalt; opvejes, hvad der her spares, ved Kontrolomkostningerne, og da Flertallet selv erkender, at Erhvervsomkostningerne i de store gensidige Selskaber kun udgør 2—4 pCt., er det iøvrigt under ingen Omstændigheder store Beløb, der kunde indvindes.

Mindretallet maa derhos være af den Anskuelse, at Indførelse af Statsdrift som en almindelig Hovedregel stedse har vist sig at være baade tung og kostbar, bl. a. fordi den ganske mangler det Incitament, som ligger i Konkurrencemomentet. Der er næppe nogen Grund til at antage, at Statsdrift eller Monopoldrift for Ulykkesforsikringens Vedkommende ikke skulde følge denne almindelige Grundsætning. Det samme vilde Tilfældet ved Monopolisering af Ulykkesforsikringen i et Selskab for Industri og Haandværk, to for Landbrug og et eller to for Fiskeri og Søfart. Rent bortset fra det uheldige i, at man efter Flertallets Forslag ved et Lovbud vilde tvinge den meget store Del af de danske Landbrugere, der har sluttet sig til Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring (ca. 40 pCt. af den samlede forsikringspligtige Ejendomsskyld), over i andre Selskaber, hvor de hidtil ikke har følt sig hjemme, vilde det af Udvalgets Flertal fremsatte Forslag medføre, at hver af de oprettede Monopolanstalter vilde blive fritaget for den Konkurrence udefra, som har drevet dem frem til at yde det bedste og billigst mulige Arbejde, og som har haft til Resultat, at de gensidige Selskaber her i Landet administrerer Lovforsikringen billigere end Rigsforsikringsanstalten i Norge, Rigsforsikringsanstalten i Sverige og de tyske Berufsgenossenschaften, ja vistnok billigere end noget Lovforsikringsselskab i Europa. Deres Administration er derfor ikke alene, som Flertallet udtrykker sig »saa billig, som det nuværende System tillader«, men utvivlsomt ogsaa billigere, end Lovforsikringsadministrationen under et nyt System gennem Oprettelse af Stats- eller Monopolanstalter vilde kunne blive.

De af Flertallet fremsatte Betragtninger om Fordelene ved en Monopolisering af Ulykkesforsikringen overfor Spørgsmaalene om den forsikringsmæssige Effektivitet, Ulykkesforebyggelsen, Administrationens Kvalitet, Vanskelighederne ved Gennemførelsen